

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ELNÖKÉNEK VÉGZÉSE

2008. március 18.*

A T-411/07. R. sz. ügyben,

az **Aer Lingus Group plc** (székhelye: Dublin [Írország], képviselik: A. Burnside solicitor, B. van de Walle de Ghelcke és T. Snels ügyvédek)

felperesnek

az **Európai Közösségek Bizottsága** (képviselek: X. Lewis, E. Gippini Fournier és S. Noë, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

támogatja:

a **Ryanair Holdings plc** (székhelye: Dublin [Írország], képviselik: J. Swift QC, V. Power, A. McCarthy, D. W. Hull solicitors és G. M. Berrisch ügyvéd),

beavatkozó,

* Az eljárás nyelve: angol.

ideiglenes intézkedés iránti kérelme, amely elsősorban arra irányul, hogy a Bizottságot kötelezzék egyes, a Ryanair Holdings plc-nek a felperes tőkéjében való részesedésszerzésével kapcsolatos intézkedések elfogadására, másodsorban – és másodlagosan – arra, hogy a Bizottsággal vagy a Ryanair Holdings plc-vel szemben hasonló hatású végzést fogadjanak el, és harmadsorban arra, hogy a vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzéséről szóló, 2004. január 20-i 139/2004/EK tanácsi rendelet (HL L 24., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 3. kötet, 40. o.) 8. cikkének (4) bekezdése szerinti eljárás megindítását és az említett rendelet 8. cikkének (5) bekezdése szerinti ideiglenes intézkedés elrendelését megtagadó 2007. október 11-i C(2007) 4600 bizottsági határozat végrehajtását függeszték fel,

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK
ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁGÁNAK ELNÖKE

meghozta a következő

Végzést

Jogi háttér

- ¹ A vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzéséről szóló, 2004. január 20-i 139/2004/EK tanácsi rendelet (HL L 24., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 3. kötet, 40. o.) 3. cikke szerint:

„(1) Vállalkozások összefonódása jön létre, ha az irányítás tartósan megváltozik a következőkből eredően:

- a) két vagy több előzőleg egymástól független vállalkozás vagy vállalkozásrész összeolvad; vagy

- b) egy vagy több személy, amely már irányít legalább egy vállalkozást, vagy egy vagy több vállalkozás akár értékpapírok vagy eszközök vásárlásával, akár szerződéssel vagy más úton, közvetlen vagy közvetett irányítást szerez egy vagy több más vállalkozás egésze vagy része felett.

(2) Az irányítást olyan jogok, szerződések vagy más egyéb eszközök alapozzák meg, amelyek akár külön-külön, akár együttesen és a kapcsolódó jogi és ténybeli megfontolásokra tekintettel lehetőséget adnak egy vállalkozás feletti meghatározó befolyás gyakorlására, különösen:

- a) a vállalkozás eszközei egészének vagy részének tulajdonjoga vagy használati joga révén;
- b) olyan jogok vagy szerződések révén, amelyek meghatározó befolyást biztosítanak egy vállalkozás testületeinek összetétele, szavazása vagy döntései felett.

(3) Az irányítást olyan személyek vagy vállalkozások szerzik meg, amelyek:

- a) ezen jogok tulajdonosai vagy ezen szerződések kedvezményezettjei; vagy
- b) noha nem tulajdonosai ezen jogoknak, illetve nem kedvezményezettjei ezen szerződéseknek, de jogukban áll a belőlük származó jogok gyakorlása.

[...]"

2 A 139/2004 rendelet 8. cikke szerint:

„[...]

(4) Amennyiben a Bizottság azt állapítja meg, hogy az összefonódás:

- a) már megvalósult, és a közös piaccal összeegyeztethetetlennek nyilvánították; vagy
- b) egy, a (2) bekezdés alapján hozott határozathoz fűzött feltétel megsértésével valósult meg, amely határozat azt állapítja meg, hogy a feltétel hiányában az összefonódás megfelelné a 2. cikk (3) bekezdésében meghatározott kritériumnak, vagy – a 2. cikk (4) bekezdésében meghatározott esetekben – nem felelné meg a Szerződés 81. cikkének (3) bekezdésében meghatározott kritériumoknak,

a Bizottság:

- kötelezheti az érintett vállalkozásokat az összefonódás megszüntetésére, különösen az összeolvadás megszüntetésével vagy az összes megszerzett részesedés és eszköz értékesítésével, hogy ily módon visszaállítsák az összefonódás megvalósulása előtt fennálló helyzetet; amennyiben az összefonódás megvalósulása előtt fennálló helyzet helyreállítása nem lehetséges az összefonódás megszüntetésén keresztül, a Bizottság bármilyen egyéb intézkedést meghozhat, amely alkalmas az összefonódás előtt fennálló helyzet lehető legnagyobb mértékű helyreállítására,

- elrendelhet bármilyen egyéb megfelelő intézkedést, hogy biztosítsa, hogy az érintett vállalkozások az összefonódást megszüntessék vagy a határozatában előírt helyreállító intézkedéseket megtegyék.

Az első albekezdés a) pontja alá tartozó esetekben, az ezen albekezdésben említett intézkedéseket a Bizottság a (3) bekezdésben foglaltak szerinti határozattal vagy egy külön határozattal írhatja elő.

(5) A Bizottság a hatékony verseny feltételeinek helyreállítására vagy megóvására alkalmas ideiglenes intézkedéseket rendel el, amennyiben az összefonódás:

- a) a 7. cikket megszegve valósult meg, és még nem hoztak határozatot a közös piaccal való összeegyeztethetőségét illetően;
- b) a 6. cikk (1) bekezdésének b) pontja vagy e cikk (2) bekezdése alapján a határozathoz fűzött feltétel megszegésével valósult meg;
- c) már megvalósult, és a közös piaccal összeegyeztethetetlennek nyilvánították.”

Tényállás

- ³ A felperes, az Aer Lingus Group plc (a továbbiakban: felperes vagy Aer Lingus) részvénytársaság az írországi székhelyű, Dublin, Cork és Shannon repülőtéréről

menetrendszerinti légitársasági szolgáltatást nyújtó, alacsony költséggel működő, diszkont nemzetközi légitársaság, az Aer Lingus Limited üzleti tevékenységet nem folytató pénzügyi társasága. A 25,35%-os részesedést fenntartó ír kormány általi 2006-os privatizációját követően az Aer Lingus részvényeit 2006. október 2-án vezették be a piacra.

- 4 A Ryanair Holdings plc (a továbbiakban: Ryanair), amely korábban, 2006. szeptember 27. és október 5. között, a tulajdonában lévő Coinside Limiteden keresztül 19,21%-os részesedést szerzett az Aer Lingusban, 2006. október 23-án nyilvános ajánlatot tett az Aer Lingus részvénytőkéjének egészére.
- 5 A Ryanair 2006. október 30-án, a 139/2004 rendelet 4. cikkének megfelelően bejelentette a Bizottságnak az Aer Lingus tervezett felvásárlására vonatkozó összefonódást.
- 6 Az ajánlati időszak alatt a Ryanair további Aer Lingus részvénytőkéjének 25,17%-át birtokolta.
- 7 A Bizottság 2006. december 20-án, a 139/2004 rendelet (a továbbiakban: rendelet) 6. cikke (1) bekezdésének c) pontja szerinti határozatot fogadott el a II. szakaszbeli eljárás indításáról. Határozatában a Bizottság úgy találta, hogy a fent hivatkozott önálló részvényvásárlások és a Ryanair által tett nyilvános ajánlat, a rendelet 3. cikke szempontjából egységes összefonódásnak minősül.
- 8 A Bizottság 2007. június 27-én fogadta el a rendelet 8. cikkének (3) bekezdése szerinti, a bejelentett összefonódást a közös piaccal összeegyeztethetetlennek nyilvánító

C(2007) 3104 határozatát (a továbbiakban: tiltó határozat). A Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a bejelentett összefonódás a rendelet 2. cikkének (3) bekezdése értelmében jelentősen akadályozná a hatékony versenyt a közös piacon vagy annak jelentős részén azáltal, hogy 35 Dublinból, Shannonból és Corkból induló, illetve oda érkező járat esetében létrehozná a Ryanair és az Aer Lingus erőfölényét, míg 15 Dublinból és Corkból induló, illetve oda érkező járat esetében megerősítené az erőfölényt.

- 9 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2007. szeptember 10-én benyújtott és T-342/07. számon nyilvántartásba vett keresetlevelével a Ryanair keresetet indított a tiltó határozat megsemmisítése iránt.

- 10 A tiltó határozatot követően további 4,3%-át szerezte meg az Aer Lingus részvénytőkéjének, ezzel 29,4%-ra emelve teljes részesedését.

- 11 A tiltó határozatot megelőző bizottsági eljárás során az Aer Lingus kérte, hogy arra az esetre, ha a Bizottság megtiltaná az összefonódást, hozzon a rendelet 8. cikkének (4) bekezdése szerinti határozatot, amelyben kötelezi a Ryanairt, hogy váljon meg az Aer Lingusban meglévő kisebbségi részesedésétől.

- 12 A Versenypolitikai Főigazgatóság helyettes főigazgatója 2007. június 27-én levelet írt a felperesnek, amelyben jelezte, hogy az összefonódás-ellenőrzésért felelős részleg véleménye szerint a Bizottságnak nincs hatásköre a rendelet 8. cikkének (4) bekezdése alapján kötelezni a Ryanairt arra, hogy megváljon kisebbségi részesedésétől, mivel semmi nem utalt arra, hogy az Aer Lingus részvényei 25,22%-ának birtokában a Ryanair képes lenne a rendelet 3. cikkének (2) bekezdése szerinti értelemben jogilag vagy ténylegesen irányítást gyakorolni az Aer Lingus felett. Ugyanezen okok miatt a levél megjegyezte azt is, hogy a Bizottságnak nincs hatásköre a rendelet 8. cikkének (5) bekezdése szerinti ideiglenes intézkedést elfogadni.

- 13 2007. augusztus 17-én az Aer Lingus kérelmet intézett a Bizottsághoz, hogy a rendelet 8. cikkének (4) bekezdése alapján indítson eljárást a Ryanair ellen, és hogy fogadjon el a 8. cikk (5) bekezdése szerinti ideiglenes intézkedést, megakadályozandó a Ryanairt abban, hogy az Aer Lingusban meglévő szavazati jogát gyakorolni tudja, vagy másodlagosan, hogy állapítsa meg megfelelő alakissággal, hogy a Bizottságnak nincs hatásköre ilyen intézkedések elfogadására. Ezen túlmenően az Aer Lingus kérte, hogy a Bizottság kifejezetten foglaljon állást a rendelet 21. cikke értelmezésének vonatkozásában.
- 14 A Bizottság 2007. október 11-én hozta meg az Aer Lingus kérelmét elutasító C(2007) 4600 végleges határozatát (a továbbiakban a megtámadott határozat).

A megtámadott határozat

- 15 A megtámadott határozatban a Bizottság arra az álláspontra helyezkedett, hogy a rendelet 3. cikke szerint összefonódás csak akkor jön létre, ha valamely vállalkozás irányítást szerez, az irányítást pedig a meghatározó befolyás gyakorlásának lehetőségeként határozták meg. A rendelet 8. cikkének (4) bekezdése kapcsán a Bizottság emlékeztetett arra, hogy ez a rendelkezés lehetővé teszi számára, hogy ha az összefonódás már megvalósult, kötelezze az érintett vállalkozásokat az összefonódás megszüntetésére, különösen az összes megszerzett részesedés és eszköz értékesítésével, hogy ily módon visszaállítsák az összefonódás megvalósulása előtt fennálló helyzetet.
- 16 Mindazonáltal a Bizottság úgy találta, hogy a jelen ügyben vizsgált összefonódás nem valósult meg, amennyiben a Ryanair nem szerzett irányítást az Aer Lingus felett. A bizottsági eljárás alatt végrehajtott ügyletek tehát nem tekinthetők a bejelentett ügylet megvalósításának.

- 17 A Bizottság kiemelte különösen, hogy a Ryanair által bírt kisebbségi részesedés nem biztosított számára a rendelet 3. cikkének (2) bekezdése szerinti jogi vagy tényleges irányítást az Aer Lingus felett. A Bizottság hozzátette, hogy jöllehet bizonyos körülmények között a kisebbségi részesedés eredményezheti az irányítás meglétének megállapítását, a jelen ügyben ilyen körülmények meglétére nem utaltak jelek. Valójában a Bizottság számára rendelkezésre álló információk szerint a Ryanair kisebbségi tulajdonosként meglévő jogai (különösen az ír társasági jog szerinti úgynevezett „különleges határozatok” megakadályozásának joga) kizárólag a kisebbségi tulajdonosok védelmével kapcsolatosak, és nem eredményeznek irányítást az Aer Lingus felett. Ráadásul a Bizottság rámutatott, hogy az Aer Lingus maga sem hivatkozik arra, hogy a megszerzett kisebbségi részesedés a Ryanair Aer Lingus feletti irányítástervezését eredményezte volna.
- 18 Végezetül a Bizottság megállapította, hogy a jelen ügy eltér azon korábbi ügyek körülményeitől, amelyekben a 8. cikk (4) bekezdését alkalmazta, így például a hatékony verseny helyreállításához szükséges intézkedéseket a 4064/89 tanácsi rendelet 8. cikkének (4) bekezdése alapján megállapító 2002. január 30-i bizottsági határozat (COMP/M.2416 – Tetra Laval/Sidel, HL 2004. L 38., 1. o., a továbbiakban „Tetra Laval/Sidel ügy”) és a vállalkozások különválasztását a 4064/89 tanácsi rendelet 8. cikkének (4) bekezdése alapján előíró, 2002. január 30-i bizottsági határozat (COMP/M.2283 – Schneider/Legrand, HL 2004. L 101., 134. o., a továbbiakban „Schneider/Legrand ügy”). Ugyanis ezekben az ügyekben, a jelen helyzettel szemben a megszerzés már sikeresen megvalósult, és a szerző fél irányítást szerzett a célvállalkozás felett.
- 19 Az Aer Lingus azon kérelme kapcsán, miszerint a Bizottság a rendelet 8. cikkének (4) bekezdése alapján hozzon ideiglenes intézkedést, a Bizottság megjegyezte, hogy ennek a rendelkezésnek a szövege is olyan esetre vonatkozik, amikor az összefonódás „már megvalósult, és a közös piaccal összeegyeztethetetlennek nyilvánították”, és így arra jutott, hogy nincs hatásköre az ügyben ideiglenes intézkedés meghozatalára.
- 20 Az Aer Lingus azon kérelmét illetően, mely szerint a Bizottság foglaljon állást a rendelet 21. cikkének értelmezésében, a Bizottság megjegyezte, hogy ez a kérelem

valójában egy közösségi jogi rendelkezés tagállamoknak címzett, jogilag kötelező erejű értelmezését kéri, és a Bizottság ennek megtételéhez nyilvánvalóan nem rendelkezik hatáskörrel.

Eljárás

- 21 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2007. november 19-én benyújtott és T-411/07. számon nyilvántartásba vett keresetlevelével a felperes keresetet indított a megtámadott határozatnak az EK 230. cikk (4) bekezdése alapján való megsemmisítése iránt.
- 22 A Hivatalhoz ugyanazon a napon benyújtott és T-411/07. R. számon nyilvántartásba vett külön kérelemben a felperes ideiglenes intézkedés elfogadását és a megtámadott határozat végrehajtásának felfüggesztését kérte az EK 242. és az EK 243. cikk, illetve az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzatának 104. cikke alapján.
- 23 A Bizottság 2007. december 12-én írásos észrevételeket tett az ideiglenes intézkedés iránti kérelemre vonatkozóan.
- 24 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalánál 2007. november 27-én benyújtott kérelmével a Ryanair kérte a jelen ügybe való beavatkozást a Bizottság kérelmének támogatására.
- 25 A Hivatalhoz 2007. december 4-én benyújtott iratban az Aer Lingus nem emelt kifogást a Ryanair beavatkozási kérelmével szemben, és kijelentette, hogy az általa a T-411/07. R. ügyben szolgáltatott iratok egyike kapcsán sem kéri a bizalmas kezelést.

- 26 A Hivatalhoz 2007. december 5-én benyújtott iratban a Bizottság nem emelt kifogást a Ryanair beavatkozási kérelmével szemben.
- 27 Az Elsőfokú Bíróság elnökének 2007. december 7-i végzésével a Ryanair engedélyt kapott a beavatkozásra Bizottság kérelmének támogatására, valamint arra, hogy beavatkozási beadványt nyújtson be, amit 2007. december 19-én meg is tett.
- 28 2008. január 24-én tárgyalást tartottak.

A felek kérelmei

- 29 A felperes kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság elnöke:
- utasítsa a Bizottságot, hogy az kötelezze a Ryanairt, hogy az alapkereset tárgyában, illetve a T-342/07. sz. ügyben történő ítélethozatal közül a később meghozott ítélet időpontjáig:
 - a Bizottság által megadott felmentés esetén kívül ne gyakorolja a Ryanairnek az Aer Lingusban fennálló részesedéséhez fűződő vagy abból származó szavazati jogokat és más jogokat (ideértve és korlátozás nélkül a gyűléseken való részvétel és szavazás vagy a közgyűlés összehívásának jogát);
 - ruházza át ügygondnokra a kérdéses részvényeket, és azokkal az elidegenítésen kívül és a Bizottság által jóváhagyott eljárásnak megfelelő módtól eltérően ne rendelkezzen;

– ne növelje tovább az Aer Lingusban fennálló részesedését;

- másodlagosan, hozzon az elnök által megfelelőnek tartott hasonló hatású más végzést a Bizottsággal és/vagy a Ryanairrel szemben;
- amennyiben szükséges, függesse fel a felperesnek a rendelet 8. cikkének (4) bekezdése alapján való eljárás indítására irányuló kérelmét elutasító, 2007. október 11-i C(2007) 4600 végleges bizottsági határozat végrehajtását;
- kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

30 A Bizottság azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság elnöke:

- utasítsa el a végrehajtás felfüggesztése iránti kérelmet;
- utasítsa el az ideiglenes intézkedés iránti kérelmet;
- kötelezze a felperest a költségek viselésére.

31 A Ryanair azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság elnöke:

- utasítsa el a keresetet;
- kötelezze a felperest a beavatkozással kapcsolatos költségek viselésére.

A jogkérdésről

- 32 Egyfelől az EK 242. és az EK 243. cikk alapján, másfelől az EK 225. cikk (1) bekezdése alapján az Elsőfokú Bíróság – ha a körülmények alapján azt szükségesnek tartja – elrendelheti a megtámadott jogi aktus végrehajtásának felfüggesztését, vagy ideiglenes intézkedést rendelhet el.
- 33 Az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 104. pontjának (2) bekezdése szerint az ideiglenes intézkedés iránti kérelem tartalmazza a jogvita tárgyát, a sürgősségre okot adó körülményeket, valamint azokat a ténybeli és jogi alapokat, amelyek valószínűsítik a kért ideiglenes intézkedés szükségességét. Ekképpen az ideiglenes intézkedésről határozó bíró csak akkor rendelhet el a végrehajtás felfüggesztését és az ideiglenes intézkedéseket, ha azok szükségességét a ténybeli és jogi alapok első látásra valószínűsítik (*fumus boni iuris*), és azok olyan értelemben sürgősek, hogy azokat a kérelmező érdekeiben bekövetkező súlyos és helyrehozhatatlan kár megakadályozásához kell elrendelni annak érdekében, hogy hatásukat az érdemi döntés előtt kifejtsék. E feltételek konjunktívák, azaz az ideiglenes intézkedés iránti kérelmet el kell utasítani, amennyiben valamelyik feltétel nem teljesül (a C-268/96. P. (R.) sz., SCK és FNK kontra Bizottság ügyben 1996. október 14-én hozott végzés [EBHT 1996., I-4971. o.] 30. pontja). Az ideiglenes intézkedésről határozó bíró adott esetben a fennálló érdekeket is mérlegeli (lásd a C-445/00. R. sz., Ausztria kontra Bizottság ügyben 2001. február 23-án hozott végzés [EBHT 2001., I-1461. o.] 73. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 34 Egyebekben ezen együttes vizsgálat során az ideiglenes intézkedésről határozó bíró széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik, és az ügy jellegzetességeire tekintettel szabadon határozza meg e különböző feltételek vizsgálatának módját és rendjét, minthogy semmilyen közösségi szabály nem ír elő számára előre meghatározott vizsgálati módot az ideiglenes intézkedés szükségességének értékeléséhez (a C-149/95. P. (R.) sz., Bizottság kontra Atlantic Container Line és társai ügyben 1995. július 19-én hozott végzés [EBHT 1995., I-2165. o.] 23. pontja, valamint a C-459/06. P. (R.) sz., Vischim kontra Bizottság ügyben 2007. április 3-án hozott végzés [EBHT 2007., I-53. o.] 25. pontja).

Elfogadhatóság

A felek érvei

- 35 A Bizottság szerint az ideiglenes intézkedés iránti kérelmet azon az alapon kell elutasítani, hogy a kért intézkedések egyike sem olyan természetű, amelyet ideiglenes intézkedés iránti eljárás keretében teljesíteni lehetne.
- 36 A Bizottság először is azzal érvel, hogy a kért ideiglenes intézkedések túlmutatnak azon, amit a felperes az alapeljárásban elérhetne, ami nem eredményezheti a Ryanair kisebbségi részesedésének automatikus leválasztását. Ha az Aer Lingus pernyertes lenne az alapeljárásban, úgy a Bizottság feladata lenne, hogy az EK 233. cikkel összhangban megtegye az Elsőfokú Bíróság ítéletében foglaltak végrehajtásához szükséges intézkedéseket.
- 37 Emellett a Bizottság szerint a felperes olyan intézkedések elfogadását kéri, amelyek az alapkereset tárgyában, illetve a T-342/07. sz. ügyben történő ítélethozatal közül a később meghozott ítélet időpontjáig hatályosak. A Bizottság szerint a kért intézkedések tartamának az alapeljárás befejezésén túlra való kiterjesztése az ideiglenes intézkedés iránti eljárás átmeneti jellegének megtagadását jelentené. Azzal is érvel, hogy a jelen ideiglenes intézkedés iránti kérelem nem vonatkozhat olyan külön eljárásokra, amelynek a felperes nem résztvevője.
- 38 Másodszor, a megtámadott határozat végrehajtásának felfüggesztése iránti kérelem kapcsán a Bizottság megjegyzi, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint végrehajtás felfüggesztése iránti kérelem főszabály szerint nem irányulhat nemleges közigazgatási határozat ellen.

- 39 Harmadszor, a Bizottság szerint az arra irányuló kérelem révén, hogy az ideiglenes intézkedésről határozó bíró utasítsa a Bizottságot, hogy az kötelezze a Ryanairt a kisebbségi szavazati jogai gyakorlásától való tartózkodásra vagy bizonyos pozitív intézkedések meghozatalára, a felperes el akarja kerülni az ítélkezési gyakorlat alkalmazását, amely szerint az ideiglenes intézkedésről határozó bíró nem bocsáthat ki az eljárásban részt nem vevő jogalanyokkal szembeni utasításokat.
- 40 A Bizottság véleménye szerint az a tény, hogy a Ryanair engedélyt kapott a beavatkozásra nem ruházza fel az eljárásban félként szereplő személy jogállásával.
- 41 Negyedszer az arra irányuló kérelmet illetően, miszerint az ideiglenes intézkedésről határozó bíró hozzon meg minden általa megfelelőnek tartott végzést a Bizottsággal és/vagy a Ryanairrel szemben, a Bizottság úgy véli, hogy ez a kérelem homályos és pontatlan, és így nem teljesíti az eljárási szabályzatban meghatározott feltételeket. Következésképpen, mint elfogadhatatlant, el kell utasítani.
- 42 Beavatkozási beadványában a Ryanair támogatja a Bizottság érveit, és úgy véli, hogy a kérelmet, mint elfogadhatatlant, el kell utasítani. Hangsúlyozza különösen, hogy a kérelem túlmutat azon, ami az alapeljárásban elérhető lenne, ráadásul arra hívja fel az ideiglenes intézkedésről határozó bírót, hogy hagyja figyelmen kívül a közösségi intézmények közötti alkotmányos egyensúlyt, és vállalja magára a Bizottság szerepét. Emellett a Ryanair állítja, hogy az ideiglenes intézkedéseket lényegében nem a Bizottság, hanem az eljárásban nem részes Ryanair ellen kérték. Ily módon a Ryanairt, csakúgy mint más érintett feleket, megfosztaná a rendelet szerinti és a közösségi jog alapelveiből fakadó eljárási garanciáktól és így különösen a védelemhez való jogtól.

Az ideiglenes intézkedésről határozó bíró álláspontja

- 43 Anélkül, hogy kifejezetten állítaná, hogy a jelen kérelem egészét elfogadhatatlanként el kell utasítani, a Bizottság úgy érvel, hogy a felperes egyetlen kérelmének sem adható hely az ideiglenes intézkedés iránti eljárásban.
- 44 E kérelmek mindegyikét külön kell megvizsgálni.
- 45 Először is a kért intézkedések tartama kapcsán megállapítandó, hogy az eljárási szabályzat 107. cikkének (4) bekezdése szerint a felperes által kért végzés csupán ideiglenes jellegű, és semmilyen tekintetben nem dönti el előre az Elsőfokú Bíróságnak az ügy érdemében hozandó határozata tartalmát. Ebből fakadóan, főszabály szerint, e végzések tartama nem nyúlhat túl az alapeljárásén, amelyre vonatkoznak. Ennek megfelelően, amennyiben a felperes intézkedéseket kér „az alapkereset tárgyában, illetve a T-342/07. sz. ügyben történő ítélelhozatal közül a később meghozott ítélet időpontjáig”, és ha ezek az intézkedések az alapügyben született ítélet időpontján túlnyúló ideiglenes intézkedéseket is magukban foglalnak, úgy a kérelmet el kell utasítani. Ha a jelen eljárásban ideiglenes intézkedés hozatalára kerül sor, úgy az csak az alapügyben való ítélelhozatalig lehet hatályos.
- 46 Másodszor a megtámadott határozat végrehajtásának felfüggesztésére irányuló kérelem kapcsán megjegyzendő, hogy végrehajtás felfüggesztésére irányuló kérelem, főszabály szerint, nem irányulhat nemleges közigazgatási határozatra, mivel a felfüggesztés nem eredményezheti a felperes helyzetének megváltozását (a Bíróság második tanácsa elnöke C-206/89. R. sz., S. kontra Bizottság ügyben 1989. július 31-én hozott végzésének [EBHT 1989., 2841. o.] 14. pontja, a Bíróság elnöke C-89/97. P. (R.) sz., Moccia Irme kontra Bizottság ügyben 1997. április 30-án hozott végzésének [EBHT 1997., I-2327. o.] 45. pontja és a C-486/01. P. (R.) és a C-488/01. P. (R.) sz., Front national és Martinez kontra Parlament egyesített ügyekben 2002. június 29-én hozott végzésének [EBHT 2002., I-1843. o.] 73. pontja).

- 47 A megtámadott határozattal a Bizottság elutasította a felperes azon kérelmét, hogy a rendelet 8. cikkének (4) bekezdése alapján eljárást indítson, és hogy ideiglenes intézkedést fogadjon el a rendelet 8. cikkének (5) bekezdése alapján, megakadályozandó a Ryanairt abban, hogy az Aer Lingusban meglévő szavazati jogát gyakorolni tudja, vagy hogy megfelelő alakissággal állapítsa meg, hogy a Bizottságnak nincs hatásköre ilyen intézkedés elfogadására. E nemleges közigazgatási határozat végrehajthatóságának felfüggesztése önmagában semmilyen hatással nem lenne a Ryanairnek az Aer Lingusban fennálló kisebbségi részesedéséhez fűződő jogok gyakorlására vonatkozó feltételekre, és így semmilyen hasznos hatása nem lenne a felperesre.
- 48 Mivel a megtámadott határozat felfüggesztésére irányuló végzés nem áll a felperes érdekében, a kérelmet el kell utasítani, kivéve ha a megtámadott határozat felfüggesztése szükséges lehet az Aer Lingus által kért más ideiglenes intézkedés valamelyikéhez, feltéve hogy az ideiglenes intézkedésről határozó bírót az elfogadhatónak és megalapozottnak találja.
- 49 Harmadszor a felperes azon kérelme kapcsán, hogy a Bizottság utasítsa a Ryanairt, hogy ne gyakorolja az Aer Lingusban fennálló részesedéséhez fűződő, vagy abból származó szavazati jogokat és más jogokat, valamint ruhazza át ügygondnokra a kérdéses részvényeket, és azokkal az elidegenítésen kívül ne rendelkezzenek, és ne emelje tovább az Aer Lingusban fennálló részesedését, megjegyzendő, hogy főszabály szerint a Bizottság hatáskörébe beavatkozó ideiglenes intézkedés elfogadása ellentétes a különféle közösségi intézmények közötti, az EK-Szerződés szerzőinek szándéka szerinti hatáskörmegosztással, és nem elfogadható (lásd e tekintetben az Elsőfokú Bíróság elnöke T-213/97. R. sz., Eurocoton és társai kontra Tanács ügyben 1997. október 2-án hozott végzésének [EBHT 1997., II-1609. o.] 40. pontját és a T-107/01. R. sz., Sacilor Lormines kontra Bizottság ügyben 2002. július 11-én hozott végzésének [EBHT 2002., II-3193. o.] 52. és 53. pontját).
- 50 A jelen ügyben, ha az alapeljárásban hozott ítéletben a felperes állításának megfelelően úgy döntenének, hogy a Bizottság hatáskörébe tartozik a rendelet 8. cikkének (4) és (5) bekezdése szerinti intézkedések meghozatala, a Bizottság feladata lenne, hogy – ha az összefonódásokkal kapcsolatos ellenőrzési jogköre keretében szükségesnek tartja – meghozza a szükségesnek talált helyreállító intézkedéseket, valamint hogy az

EK 233. cikkkel összhangban megtegye az Elsőfokú Bíróság ítéletében foglaltak végrehajtásához szükséges intézkedéseket. Ennek megfelelően, ha az ideiglenes intézkedésről határozó bíró helyt adna a kérelemnek, az olyan intézkedésnek minősülne, amely arra kötelezi a Bizottságot, hogy a megsemmisítést kimondó ítéletből adott következtetéseket vonjon le, és ennél fogva az ilyen végzés meghaladná az ügy érdemében határozó bíróság hatáskörét (az Elsőfokú Bíróság elnöke T-369/03. R. sz., Arizona Chemical kontra Bizottság ügyben 2004. december 14-én hozott végzésének [EBHT 2004., II-205. o.] 67. pontja).

51 Azonban az EK-Szerződés és a rendelet által megállapított hatáskörmegosztás rendszere szerint a Bizottság feladata, hogy meghozza az általa megfelelőnek vélt helyreállító intézkedéseket, ha azt szükségesnek tartja az összefonódások ellenőrzése keretében, különösen a rendelet 8. cikkének (4) és (5) bekezdése alapján hatáskörébe tartozó ellenőrzési jogok vonatkozásában. Következésképpen, amennyiben a felperes első kérelme az ideiglenes intézkedésről határozó bírótól olyan végzés meghozatalát kéri, amely azt követeli meg a Bizottságtól, hogy a rendelet 8. cikkének (4) és (5) bekezdését meghatározott módon alkalmazza, úgy az elfogadhatatlanként elutasítandó.

52 A felperes azon kérelme kapcsán, hogy az ideiglenes intézkedésről határozó bíró az általa megfelelőnek tartott hasonló hatású más végzést hozzon a Bizottsággal és/vagy a Ryanairrel szemben, a Bizottság megjegyzi, hogy az ilyen jellegű kérelmek túlságosan homályosak, és így elfogadhatatlanok. A Bizottság ezt az érvet az állandó ítélkezési gyakorlatra alapozza, amely szerint az ideiglenes intézkedés iránti kérelmek az EK 243. cikk szerint nem lehetnek homályosak és pontatlanok (lásd e tekintetben az Elsőfokú Bíróság elnöke T-228/95. R. sz., Lehrfreund kontra Tanács és Bizottság ügyben 1996. február 12-én hozott végzésének [EBHT 1996., II-111. o.] 58. pontját és a T-78/04. R. sz., Sumitomo Chemical kontra Bizottság ügyben 2004. július 2-án hozott végzését [EBHT 2004. II-2049. o.], amelyet e pontban fellebbezés keretében megerősített a Bíróság elnökének a C-381/04. P. sz., Olasz Köztársaság kontra Bizottság ügyben 2008. szeptember 10-én hozott ítélete [az EBHT-ban nem tették közzé]).

53 Mindazonáltal, ha a felperes által kért intézkedések tartalma a kereset további részei alapján kellően világos, úgy az ideiglenes intézkedésről határozó bíró arra a következtetésre juthat, hogy a kérelem természete nem homályos és pontatlan, és így azt elfogadhatónak tekintheti. A jelen ügyben az első kérelemből kiviláglik, hogy a felperes

olyan ideiglenes intézkedés meghozatalát kívánja elérni, amely egyebek mellett biztosítja, hogy az alapügyre vonatkozó ítélet meghozataláig a Ryanair nem gyakorolja részvényesi jogait. Amint azt a Bizottság észrevételeinek 25. pontjában kifejti, „amit a felperes valójában akar, az az, hogy megakadályozza a Ryanairt kisebbségi szavazati jogainak gyakorlásában”. Az e célra szolgáló intézkedések köre kiténik a felperes első kérelméből. Ennek megfelelően „az elnök által megfelelőnek tartott hasonló hatású más végzés vagy végzések [meghozatala] a Bizottsággal és/vagy a Ryanairrel szemben” a jelen ügyben kellően világos ahhoz, hogy az eljárási szabályzatban meghatározott feltételeknek megfeleljen.

- 54 Amennyiben azonban a kérelem valójában arra irányul, hogy az Elsőfokú Bíróság elnökének végzése szerint a Bizottság a 8. cikk (4) és (5) bekezdése alapján meghatározott módon gyakorolja jogkörét, úgy a fentiek alapján a kérelem elfogadhatatlan.
- 55 Amennyiben másfelől a kérelem az Elsőfokú Bíróság elnökének a beavatkozóhoz címzett végzésére vonatkozik, a Bizottság megjegyzi, hogy az ideiglenes intézkedésről határozó bíró nem bocsáthat ki utasításokat a jogvitában részt nem vevő jogalanyokkal szemben, és mivel a Ryanair nem tekinthető a jogvitában részt vevő jogalanynak, nem lehet ideiglenes intézkedés címzettje. Emellett, még ha a Ryanair „beavatkozó” státusza miatt a jogvitában részt vevő jogalanynak lenne is tekinthető, a Bizottság a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata alapján megállapítja, hogy a kért ideiglenes intézkedések súlyosan érinthetnék olyan harmadik felek – a jelen ügyben az Aer Lingus más részvényesei – jogait és érdekeit, akik, mivel nem résztvevői az eljárásnak, nem fejthették ki álláspontjukat, így az ilyen intézkedések csak akkor lehetnek igazolhatóak, ha kiténik, hogy hiányukban a felperes olyan helyzetnek lenne kitéve, amely veszélyeztethetné létét (az Elsőfokú Bíróság elnöke T-12/93. R. sz., Comité Central d’Entreprise de la SA Vittel és Comité d’Etablissement de Pierval kontra Bizottság ügyben 1993. július 6-án hozott végzésének [EBHT 1993., II-785. o.] 20. pontja).
- 56 Megjegyzendő, hogy az EK 243. cikk egyértelműen kifejti, hogy „A Bíróság az elé terjesztett ügyekben bármilyen szükséges ideiglenes intézkedést elrendelhet”. E tág

megfogalmazás célja nyilvánvalóan az, hogy az ideiglenes intézkedésről határozó bíró bármilyen intézkedést elrendelhesen, amelyet szükségesnek talál ahhoz, hogy biztosítsa a későbbi végleges határozat teljes érvényesülését, annak érdekében, hogy elkerülhető legyen a hézag a közösségi bíróságok által biztosított jogvédelemben (lásd az Elsőfokú Bíróság elnöke C-180/01. P. (R.) sz., Bizottság kontra NALOO ügyben 2001. július 17-én hozott végzésének [EBHT 2001., I-5737. o.] 52. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot). Az EK 243. cikk teljes érvényesülésének biztosítása érdekében nem zárható ki, hogy a kérelemről határozó bíró szükség esetén közvetlen kötelezettséget írjon elő harmadik felek számára. Ez a széles mérlegelési jogkör e tekintetben az ideiglenes intézkedés címzettjeinek és az ideiglenes intézkedéssel közvetlenül érintett felek eljárási jogainak, különösen a meghallgatáshoz való jogának tiszteletben tartásával alkalmazható. Az ilyen ügyekben az ideiglenes intézkedés meghozatalára vonatkozó döntéskor az ideiglenes intézkedésről határozó bíró tekintettel van továbbá a *fumus boni iuris* súlyára és az adott ügyben a súlyos és helyrehozhatatlan kár közvetlenségére. Különleges körülmények között, valamint az ideiglenes intézkedések átmeneti jellegére figyelemmel, nem zárható ki a harmadik féllel szemben ideiglenes intézkedés alkalmazása, még akkor sem, ha az ideiglenes intézkedés iránti eljárásban nem nyíltott lehetősége a meghallgatásra, feltéve hogy kitűnik, hogy ilyen intézkedések hiányában a felperes olyan helyzetbe kerülne, amely létét veszélyeztetheti.

57 A Ryanair beavatkozását a jelen eljárásba az Elsőfokú Bíróság elnökének 2007. december 7-i végzése engedte meg, észrevételeit pedig 2007. december 17-én tette meg. Emellett a tárgyaláson a Ryanairnek, csakúgy mint a jelen eljárás többi résztvevőjének is, lehetősége volt nézetei részletes kifejtésére. A Ryanair álláspontját tehát a jelen eljárásban figyelembe vették.

58 Ebből következően elfogadható az ideiglenes intézkedésről határozó bíró által megfelelőnek tartott hasonló hatású más végzés vagy végzések meghozatalára irányuló kérelem.

59 Ezt a következtetést nem cáfolja a Bizottság érve, amely szerint a Ryanairnek az Aer Lingusban fennálló részesedéséhez kapcsolódó jogai gyakorlásának felfüggesztése hatással lenne harmadik felekre, különösen az Aer Lingus többi részvényesére, és

mivel e harmadik feleket az eljárásban nem hallgatták meg, nem hozható rájuk kiható végzés. E tekintetben megjegyzendő, hogy a fentiek alapján az ideiglenes intézkedésről határozó bíró széles jogköre az érintett harmadik felek jogaira és érdekeire gyakorolt hatás vonatkozásában csak olyan esetekben korlátozott, amikor e jogok és érdekek súlyosan érintettek (az Elsőfokú Bíróság elnöke fenti 54. pontban hivatkozott Comité Central d'Entreprise de la SA Vittel és Comité d'Etablissement de Pierval kontra Bizottság ügyben hozott végzésének 20. pontja). Ráadásul, még ha a kért ideiglenes intézkedések súlyosan érintik is a harmadik felek jogait és érdekeit, ezen ideiglenes intézkedések mégis meghozhatók, „ha kitűnik, hogy hiányukban a felperes olyan helyzetnek lenne kitéve, amely veszélyeztethetné létét” (az Elsőfokú Bíróság elnöke fenti 54. pontban hivatkozott Comité Central d'Entreprise de la SA Vittel és Comité d'Etablissement de Pierval kontra Bizottság ügyben hozott végzésének 20. pontja és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Az ideiglenes intézkedésről határozó bíró ezen értékeléseket a különböző érdekek mérlegelésekor végzi. Ennek megfelelően nem zárható ki, hogy ha valamennyi figyelembe veendő feltétel teljesül, a jelen ügyben az Aer Lingus többi részvényesének jogait és érdekeit esetlegesen érintő ideiglenes intézkedést hozzanak.

Az ügy érdeméről

A fumus boni iurisről

– A felek érvei

⁶⁰ A felperes szerint a fent kifejtett ténybeli és jogi körülmények bizonyítják, hogy súlyos vita áll fenn a 8. cikk (4) és (5) bekezdésének a megtámadott határozatban szereplő bizottsági értelmezésének helytállóságát illetően.

- 61 Először is a felperes vitatja a megtámadott határozat (12) preambulumbekzdésében szereplő állítást, amely szerint „negatív hatások nem jelentkezhetnek, mivel a Ryanair nem szerzett és nem is szerezhethet irányítást az Aer Lingus felett”. A felperes véleménye szerint ez az állítás ellentétes a tényekkel, a közgazdasági elméletekkel és korábbi bizottsági határozatokkal.
- 62 Az első érv kapcsán a felperes hangsúlyozza, hogy a Ryanair arra használta részvényesi mivoltát, hogy hozzáférést szerezzen az Aer Lingus bizalmas stratégiai terveéhez, megakadályozott különleges határozatokat, amelyek hozzájárultak volna az Aer Lingus tőkeemeléséhez és/vagy irányításszerzéséhez, azzal a céllal hivatott össze két rendkívüli közgyűlést, hogy megváltoztassa az Aer Lingus stratégiai döntéseit, és perrel fenyegette igazgatóit a vele mint részvényessel szemben fennálló törvényi kötelezettségek megsértése miatt.
- 63 A felperes szerint ezek a tények azzal az eredménnyel jártak, hogy elvonták az Aer Lingus vezetőségének figyelmét, összeütközésekbe és jogi vitákba keverték az Aer Lingust a Ryanairrel, és elkerülhetetlenül gyengítették az Aer Lingust mint a Ryanair hatékony versenytársát.
- 64 A második érv kapcsán a felperes megjegyzi az ésszerű közgazdasági elvek szerint a kisebbségi részesedések, mint amilyen a Ryanair részesedése az Aer Lingusban, torzítják a versenyt az érintett vállalatok között. Különösen, mivel az Aer Lingus részvényeseként a Ryanair jogosult az Aer Lingus profitjában való részesedésre, és így nincs motivációja az Aer Lingusszal való versenyzésre, hiszen érdek-összeütközést eredményezne a részesedése értékének maximalizása és az Aer Lingus profitabilitásának biztosítása. Az Aer Lingus szerint a részesedések, mint amilyen a Ryanairé is, jelentősen hozzájárulnak a versenyellenes következményekhez.
- 65 A harmadik érv alátámasztására a felperes a Bizottságnak a Tetra Laval/Sidel és Schneider/Legrand ügyekben hozott határozataira hivatkozik.

- 66 E két határozatban a Bizottság megállapította, hogy különleges körülmények között a kisebbségi részesedés fenntartása akadályozná a hatékony verseny feltételeinek helyreállítását, és aránytalanul befolyásolná az érintett vállalkozást.
- 67 Másodszor, a felperes szerint helytelen a 8. cikk (4) és (5) bekezdésének Bizottság általi értelmezése. A felperes szerint a Bizottság tisztán szövegszerű megközelítést alkalmazott, miközben a szélesebb értelmezés inkább összeegyeztethető a rendelet céljával.
- 68 A felperes érvelése szerint a Bíróság a Kali und Salz ügyben (a C-68/94. és C-30/95. sz., Franciaország és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben 1998. március 31-én hozott ítélet [EBHT 1998., I-1375. o.]), az Elsőfokú Bíróság a Gencor-ügyben (a T-102/96. sz., Gencor kontra Bizottság ügyben 1999. március 2-én hozott ítélet [EBHT 1999., II-753. o.]) a rendelet más rendelkezéseinek két lehetséges olvasata esetében megállapította, hogy a szűkebb értelmezés részben hatékony érvényesülésétől fosztaná meg a rendeletet, míg a szélesebb értelmezés összhangban van annak szövegével, még akkor is, ha kifejezetten nem is jelent meg benne.
- 69 Ugyanennek kapcsán a felperes állítja, hogy a 8. cikk (4) és (5) bekezdésének természetes jelentése az olyan kisebbségi részesedések esetére nézve, mint a Ryanairé, összhangban áll az ott meghatározott hatáskör gyakorlásával, míg a Bizottság által elfogadott jelentés védtelenül hagyja a Közösséget azon versenytorzítással szemben, amely a Ryanairnek a megtiltott összefonódás részeként megszerzett kisebbségi részesedéséből ered, azaz összeegyeztethetetlen a rendelet céljával.
- 70 A felperes megjegyzi különösen, hogy a Bizottság értelmezése nem veszi figyelembe a rendelet (2), (5), (7), (8), (14), (20) és (23) preambulumbekendését.

71 A 8. cikk (4) bekezdése esetében a Bizottság, ahelyett hogy a rendelet preambuluma támaszkodna, a megtámadott határozat (10) preambulumbekkezdésében egy tisztán szövegszerű megközelítést fogad el, és arra az álláspontra helyezkedik, hogy „a jelen ügyben vizsgált összefonódás nem valósult meg”, és hogy „a bizottsági eljárás alatt végrehajtott ügyletek tehát nem tekinthetők a bejelentett ügylet megvalósításának”.

72 A felperes szerint a Bizottság által elkövetett első hiba az volt, hogy a megvizsgált „ügyleteket” a tiltó határozatban értékelt összefonódástól valamiképpen elkülönülőként kezelte. A felperes szerint a tiltó határozat (12) preambulumbekkezdéséből kitűnik, hogy az ott említett különféle „ügyletek” a megtiltott összefonódás szerves részét képezik. Ennek megfelelően a felperes szerint, miután 2006. december 20-i határozatában már elismerte, hogy ezek az ügyletek és a nyilvános ajánlattétel a rendelet 3. cikke szempontjából egységes összefonódásnak minősülnek, a Bizottság nem megfelelően azonosította azt az összefonódást, amelyre a 8. cikk (4) bekezdése alkalmazandó. A 8. cikk (4) bekezdésének alkalmazhatóságához két követelménynek kell teljesülnie: lennie kell egy összefonódásnak, és azt a közös piaccal összeegyeztethetetlennek kell nyilvánítani.

73 A második feltétel a felperes szerint teljesülés, így a fő kérdés annak megállapítása, hogy az ekképpen meghatározott összefonódás megvalósult-e. E tekintetben a felperes azt állítja, hogy a Bizottság hibásan tekinti azonosnak a 8. cikk (4) bekezdésében szereplő „megvalósult” kifejezést a rendelet 3. cikke (2) bekezdésének értelmezése szerinti „irányításszerzéssel”. A felperes álláspontja szerint a 8. cikk (4) bekezdésének a) pontja nem „irányításszerzésre” vonatkozik, és pusztán a „megvalósult” kifejezést használja. A felperes szerint azon tény, miszerint – mivel a Bizottság megakadályozta – az összefonódás teljes egészében sosem jött létre, nem jelenti azt, hogy az összefonódás, hacsak részben is, ne valósult volna meg a tiltó határozat (12) preambulumbekkezdésében hivatkozott ügyletek révén.

74 Ezen állítás alátámasztására a tárgyaláson a felperes új bizonyítékként bizottsági sajtóközleményeket kívánt bemutatni, amelyek a felperes szerint szemléltetik, hogy a

Bizottság általános gyakorlata, hogy az irányításhoz nem vezető lépéseket is „megvalósításnak” tekinti. A felperes szerint a fenti dokumentumok szemléltetik, hogy a múltban a Bizottság meglepetésszerű vizsgálatokat folytatott annak ellenőrzésére, hogy az összefonódásban részes felek a rendelet 7. cikke (1) bekezdésének megsértésével megvalósították-e a Bizottság által vizsgált összefonódást.

75 Harmadszor a felperes a rendelet 7. cikkén alapuló jogi érvet hoz fel. A 7. cikk (1) bekezdése szerint a közösségi léptékű összefonódás nem valósulhat meg, amíg a közös piaccal összeegyeztethetőnek nem nyilvánították. A 7. cikk (2) bekezdése szerint a 7. cikk (1) bekezdése nem akadályozza meg a nyilvános vételi ajánlatok alkalmazását vagy az értékpapírokkal folytatott ügyletek sorozatát, feltéve hogy az összefonódást a Bizottságnak bejelentették, és a Bizottság által a 7. cikk (3) bekezdése alapján megadott felmentés esetén kívül, a szerző fél nem gyakorolja az adott értékpapírokhoz kapcsolódó szavazati jogot.

76 A felperes azzal érvel, hogy együtt olvasva, a 7. cikk (1) és (2) bekezdése megakadályozza a Ryanairt abban, hogy a Bizottság által a (3) bekezdés alapján megadott felmentés esetén kívül gyakorolja szavazati jogát.

77 A Bizottság szerint a felperes nem bizonyította az ügynek a kért ideiglenes intézkedéshez szükséges *fumus boni iuris* jellegét. Kiindulópontként a Bizottság először is megjegyzi, hogy a rendelet csak a 3. cikk szerinti összefonódásokra vonatkozik, és nem a 3. cikk (2) bekezdése szerinti meghatározó befolyást nem eredményező kisebbségi részesedés szerzésre, és azt senki nem vitatja, hogy a Ryanairnek az Aer Lingusban fennálló részesedése nem biztosít számára irányítást.

78 Másodszer a Bizottság azzal érvel, hogy több ügylet egységes összefonódás részeként történő meghatározása biztosítja azt, hogy valamennyi ügyletet bejelentik a Bizottsághoz, és biztosítja az egyablakos ügyintézés érvényesülését. A Bizottság szerint azonban ez önmagában nem biztosít hatáskört számára a kisebbségi részesedések ellenőrzésére.

79 Harmadszer a Bizottság megjegyzi, hogy ha a közigazgatási eljárásban meghatározott egységes összefonódás részekre bontása esetén a rendelet 21. cikkének (3) bekezdése többé nem akadályozná meg, hogy a tagállamok a kisebbségi részesedésekre alkalmazzák a versenyre vonatkozó nemzeti jogszabályukat.

80 Negyedszer, a kérdéses rendelkezések teleologikus értelmezése kapcsán a Bizottság rámutat arra, hogy e rendelkezések Aer Lingus általi értelmezése ellentétes a rendeletnek a 3. cikk szerinti összefonódások ellenőrzésére irányuló általános céljával.

81 Végezetül a Bizottság azzal érvel, hogy a rendelet 8. cikkének (4) bekezdése alapján hozott határozatai nem támasztják alá az Aer Lingus azon állítását, hogy az összefonódás irányításszerzés hiányában is megvalósítottnak tekinthető, mivel a korábban vizsgált esetekben az irányításszerzés minden alkalommal létrejött.

– Az ideiglenes intézkedésről határozó bíró megállapításai

82 A felperes szerint lényegében a Bizottság helytelenül utasította el, hogy a rendelet 8. cikkének (4) és (5) bekezdése alapján fellépjen a Ryanairnek az Aer Lingusban

fennálló kisebbségi részesedésével szemben. E tekintetben az Aer Lingus állítja, hogy a kérdéses kisebbségi részesedés jelentős negatív hatást gyakorol a versenyre, és szerinte a Bizottság helytelenül következtetett arra, hogy a 8. cikk (4) és (5) bekezdése alapján jelen esetben nincs hatásköre intézkedéseket hozni.

83 A felperes első, a megtámadott határozat (122) preambulumbekkezdésében szereplő azon állításra vonatkozó kérelme kapcsán, amely szerint „negatív hatások nem jelentkezhetnek, mivel a Ryanair nem szerzett és nem is szerezhethet irányítást az Aer Lingus felett”, megállapítható, hogy a megtámadott határozat alaposabb vizsgálatából egyértelmű, hogy ezt az állítást összefüggéséből kiragadták, és az nem képezi felperes által a 8. cikk (4) és (5) bekezdése alapján kért intézkedést elutasító bizottsági határozat alapját, és így a jelen eljárás tekintetében irrelevánsnak minősül. Valójában a megtámadott határozat létjogosultsága nyilvánvalóan az, hogy a Bizottság szerint a jelen körülmények között nem valósult meg összefonódás, és így függetlenül attól, hogy a kisebbségi részesedés felvet-e versenyjogi aggályokat, vagy sem, a Bizottságnak nincs hatásköre a kérdéses kisebbségi részesedés kapcsán a 8. cikk (4) és (5) bekezdése szerinti intézkedések meghozatalára.

84 Ebből következően nem igényelnek további megfontolást a felperes által e kérelme alátámasztására felhozott érvek, nevezetesen amelyek annak bemutatására irányulnak, hogy kérelme összhangban van a tényekkel, az „ésszerű közgazdasági elméletekkel” és korábbi bizottsági határozatokkal.

85 A feleknek a fentiekben bemutatott és a tárgyaláson megvitatott érvei alapján az ideiglenes intézkedés iránti jelen eljárásban az ideiglenes intézkedésről határozó bíró által megválaszolendő fő kérdés a *fumus boni iuris* követelménye kapcsán az, hogy a felperes vajon megfelelően mutatta-e be, hogy a Bizottság helytelenül értelmezte a „megvalósult” 8. cikk (4) bekezdésében szereplő fogalmát úgy, mint amely irányításszerzést foglal magában, és hogy másfelől a „megvalósulás” követelményét

teljesítőnek tekinthető-e a bejelentő fél által az összefonódás létrehozására irányulóan tett valamennyi lépés. Más szóval a kérdés, hogy vajon a „részleges megvalósulás” vagy a bejelentett egységes összefonódást képező elemek bármelyikének megvalósítása vajon az összefonódás „megvalósulásának” minősül-e, és így lehetővé teszi-e a Bizottság számára a 8. cikk (4) és (5) bekezdése szerinti hatáskörének gyakorlását.

86 Az Aer Lingus a 8. cikk (4) és (5) bekezdésére vonatkozó saját értelmezésének alátámasztására a közösségi bíróságok ítélkezési gyakorlatára hivatkozik (a fenti 68. pont), amelyben a Bíróság és az Elsőfokú Bíróság arra a következtetésre jutott, hogy a rendelet értelmezésének két lehetséges olvasatának esetében azt az értelmezést kell elfogadni, amelyik hívebben tükrözi a rendelet célját.

87 A felperes által hivatkozott ítélkezési gyakorlat kapcsán megjegyzendő, hogy a Bíróság a Kali und Salz ügyben és az Elsőfokú Bíróság a Gencor-ügyben megállapította, hogy a rendelet kérdéses rendelkezéseit a rendelet céljára hivatkozva kell értelmezni, amennyiben a kérdéses rendelkezések megfelelő alkalmazási köre nem értelmezhető pusztán szövegük alapján (a Kali und Salz ügyben hozott ítélet 168. pontja és a Gencor-ügyben hozott ítélet 148. pontja).

88 Ennek megfelelően a 8. cikk (4) és (5) bekezdésének a rendelet céljára tekintettel való értelmezése előtt, először szükséges meghatározni, hogy a kérdéses rendelkezések szövege vajon kellően világos-e, és lehetőséget nyújt-e a felperes által bemutatott kétféle értelmezésre.

89 E tekintetben először is meg kell jegyezni, hogy az angol „implementation” fogalmának meghatározása magában foglalhatja mind a „valamilyen cél elérésének tényét”, mind ennek „végrehajtását” és ezáltal a 8. cikk (4) és (5) bekezdésének megfelelő alkalmazási köre tekintetében bizonytalanságra ad alapot. Míg a 8. cikk

(4) bekezdésének a) pontjában és az (5) bekezdés c) pontjában szereplő „has already been implemented” kifejezésben a befejezett jelen idő arra utalhat, hogy ez a kifejezés a „valamilyen cél elérésének ténye” értelemre vonatkozik, önmagában ez a megfontolás nem tekinthető elégségesnek a Bizottság rendelet 8. cikke szerinti hatáskörének – akár első ránézésre történő – meghatározásához.

90 Az állandó ítélkezési gyakorlatból azonban az következik, hogy a közösségi jogi rendelkezések egységes értelmezésének szükségessége kizárja azt, hogy a rendelkezés szövegét elszigetelten vizsgálják, és éppen azt követeli meg, hogy kétség esetén a más hivatalos nyelveken elfogadott változatok fényében értelmezzék és alkalmazzák azt (lásd a C-64/95. sz. Lubella-ügyben 1996. július 4-én hozott ítélet [EBHT 1996., I-5105. o.] 17. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot). Ennek megfelelően meg kell győződni arról, hogy a rendelet 8. cikke (4) és (5) bekezdésének angol szövege nem ad-e a kérdéses kifejezésnek a többi nyelvi változatban szereplőtől eltérő jelentést, és a kifejezést a többi hivatalos nyelven elfogadott változatok fényében kell értelmezni (lásd e tekintetben a C-177/95. sz., Ebony Maritime és Loten Navigation ügyben 1997. február 27-én hozott ítélet [EBHT 1997., I-1111. o.] 29–31. pontját). E tekintetben megjegyzendő, hogy a 8. cikk (4) bekezdésének francia változata szerint a „has already been implemented” kifejezés, mint „déjà été réalisé” szerepel, az olasz változatban „è già stata realizzata”, a német változatban pedig „vollzogen wurde”. Az, ahogyan az „implemented” kifejezés a fent bemutatott más hivatalos nyelveken megjelenik, arra utal, hogy első ránézésre az „implementation” 8. cikk (4) és (5) bekezdése szerinti meghatározása az összefonódás teljes létrejöttét foglalja magában.

91 Másodszor ez a következtetés első ránézésre megerősíthető a 8. cikk (4) és (5) bekezdése francia változatának más közösségi jogszabályok francia változatával való összevetése révén, amelyekben a „megvalósulás” kifejezés egyértelműen „végrehajtást” jelent, és nem „valamilyen cél elérését”. A „megvalósulás” kifejezés ilyen módon való használatára példa az EK-Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló 659/1999/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról szóló, 2004. április 21-i 794/2004/EK bizottsági rendelet (HL L 140., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet 4. kötet 3. o.) (3) preambulumbekkezdése, amely szerint „az ilyen egyszerűsített szabályokat csak akkor szabad elfogadni, ha a Bizottság rendszeres tájékoztatást kap az érintett létező támogatások végrehajtásáról”. Ebben az esetben az „implementation” kifejezés a (3) preambulumbekkezdés francia változatában mint „mise en oeuvre” szerepel, és nem mint „réalisation”.

92 Harmadszor emlékeztetni kell arra, hogy ha a Bizottság 8. cikk (4) bekezdése szerinti hatásköre megnyílik, akkor a Bizottság kötelezheti a feleket az „összefonódás megszüntetésére”, amely fogalom első ránézésre magában foglalja a rendelet 3. cikke szerinti összefonódás létét, és így az irányítás megszerzését. Ezen összefüggésben megjegyzendő, hogy a jelen ügyben nem vitatott, hogy az Aer Lingusban fennálló kisebbségi részesedése révén a Ryanair nincs olyan helyzetben, hogy jogi vagy tényleges irányítást gyakoroljon a felperes felett.

93 Ebből következően, anélkül hogy szükséges lenne a felperesnek a rendelet céljára irányuló érvelését megvizsgálni, megállapítható, hogy a felperes nem bizonyította a *fumus boni iuris* meglétét.

94 Ezt a következtetést nem vonja kétségbe a felperes állítása, amely szerint a Bizottság a részleges megvalósulást még az irányításhoz nem vezető lépések esetében is a 7. cikk (1) bekezdése által tiltottnak tekintti, és jelzi a feleknek, hogy tartózkodniuk kell az ilyen lépésektől. A tárgyaláson a Bizottság megerősítette, hogy jöllehet sosem fogadott el hivatalos álláspontot azon kérdést illetően, hogy a 7. cikk megakadályozza-e a kisebbségi részesedés megszerzését, a bejelentést tevő felekkel folytatott megbeszélések során a Bizottság azt a megközelítést fogadta el, hogy kéri a szerző felet, hogy az eljárás végéig tartózkodjék az – akár irányítást biztosító, akár kisebbségi részesedésből származó – szavazati jogok gyakorlásától. E tekintetben először is megjegyzendő, hogy a fenti 42. pontban említett hatáskörmegosztásból fakadóan a közösségi jog értelmezése az Európai Bíróság és nem a Bizottság előjoga, és hogy ennek megfelelően a Bizottság gyakorlata, jöllehet általános befolyással bíró és fontos a tekintetben, hogy keletkeztet-e jogos elvárásokat, de nem meghatározó a jelen eljárást illetően. Másodszor, amint azt a Bizottság a tárgyalás során hangsúlyozta, még ha a rendelet 7. cikkének (1) bekezdését úgy is kellene értelmezni, mint amely csak a Bizottság vizsgálatától függő irányításbeli változást tiltja, és az ahhoz nem vezető lépéseket, mint például a kisebbségi részesedésből származó szavazati jogok gyakorlását nem, úgy tekintettel azon szigorú határidőkre, amelyeken belül a Bizottságnak a bejelentett összefonódást el kell bírálnia, illetőleg az egyes esetekben az irányítás megszerzéséhez vezető különféle körülményekre, a Bizottságnak akkor is jogában állna arra kérni a feleket, hogy ne tegyenek olyan lépéseket, amelyek az irányításban

való változáshoz vezethetnek. Ráadásul, jóllehet az nem a rendeletből első ránézésre is kitűnő követelmény, de a bejelentő felek előnyösnek tarthatják a Bizottság közigazgatási eljárását azzal könnyíteni, hogy eleget tesznek a kérésnek, és ezáltal elkerülik annak veszélyét, hogy a Bizottság szükségesnek találja, hogy vizsgálatot folytasson a felek üzleti helyiségeiben annak igazolása céljából, hogy a bejelentő felek nem tettek-e olyan lépéseket, amelyek ténylegesen az irányításban való változást idézték elő.

95 A sajtóközlemények kapcsán, amelyek a felperes szerint szemléltetik, hogy a Bizottság általános gyakorlata, hogy az irányításhoz nem vezető lépéseket is „megvalósításnak” tekinti, előjáróban megjegyzendő, hogy a felperes nem adott magyarázatot, hogy keresete benyújtásakor miért nem voltak számára elérhetőek a sajtóközlemények, melyek közül az egyik még 1977-ből való, és hogy miért kell azokat az eljárás ilyen kései szakaszában felhozni. Mindazonáltal, függetlenül attól, hogy ez a kései bizonyíték elfogadható-e, vagy sem, elegendő annyit megállapítani, hogy e bizonyítékok nem befolyásolják a „megvalósítás” fogalmának jelentését. Különösen a fent megvitatott sajtóközleményekben lévő információk nem tűnnek úgy, hogy befolyásolnák a fent kifejtett megállapításokat.

96 A tárgyalás során a beavatkozó jogi képviselője kifejtette, hogy az ilyen jellegű kései bizonyítékok előterjesztése a bíróság megsértésével határos. Anélkül, hogy szükségesnek tartaná e súlyos állítás kapcsán határozni, az ideiglenes intézkedésről határozó bíró megállapítja, hogy az ilyen bizonyítékok befolyással nem bírnak, és hogy e tekintetben megállapítható, hogy a felperes nem bizonyította a *fumus boni iuris* meglétét.

97 A felperes első kérelme szerint, jelesül hogy a Ryanairnek az Aer Lingusban fennálló részesedése súlyos versenyaggályokat kelt, a felperes azzal érvelt, hogy a korábbi bizottsági határozatokkal, különösen a Tetra Laval/Sidel és Schneider/Legrand ügyekben hozottakkal ellentétes az, hogy a Bizottság megtagadta a 8. cikk (4) bekezdése szerinti, a Ryanair kisebbségi részesedése értékesítésére irányuló intézkedések meghozatalát. E tekintetben a teljesség kedvéért meg kell jegyezni, hogy ez a bizonyíték szintén nem befolyásolja a fent levont következtetéseket. A jelen eljárás szempontjából nem releváns az a tény, hogy a Bizottság a Tetra Laval/Sidel és Schneider/

Legrand ügyekben megállapította, hogy akadályozná a hatékony verseny helyreállítását a kisebbségi részesedés fenntartása a bejelentett és a rendelet alapján megtiltott ügylet tárgyát képező vállalatban, és ezért elrendelte a megszerzett részesedések értékesítését. Valójában ez összhangban áll a fenti következtetésekkel, amelyek szerint a Bizottság hatásköre azokban az ügyekben az ügyletek „megvalósításából”, azaz az irányításbeli változástól eredt. Ha a Bizottság hatásköre megnyílt, a Bizottságnak lehetősége volt a 8. cikk (4) bekezdésének rendelkezése szerint, hogy „kötelezze az érintett vállalkozásokat az összefonódás megszüntetésére, különösen az összeolvadás megszüntetésével vagy az összes megszerzett részesedés és eszköz értékesítésével, hogy ily módon visszaállítsák az összefonódás megvalósulása előtt fennálló helyzetet”.

98 Ami a felperes 7. cikkre alapított beadványát illeti, nevezetesen, hogy mivel a tervezett összefonódást még nem nyilvánították összeférhetetlennek a közös piaccal, a Ryanair megszerezhet részvényeket, vagy tehet nyilvános ajánlatot a bejelentett ügylet összefüggésében, feltéve hogy a Bizottság által megadott felmentés körén kívül nem gyakorolja a megszerzett részvényekhez kapcsolódó szavazati jogait, elegendő annyit megállapítani, hogy a „megvalósítás” fogalmának a fentiekben kifejtett értelmezése értelemszerűen alkalmazandó a felperesnek a 7. cikk vonatkozásában felhozott érveire is.

99 Ennek megfelelően a jelen jogalap kapcsán az Aer Lingus ismételten nem bizonyította a *fumus boni iuris* meglétét.

100 Végezetül a felperes azzal érvel, hogy a 8. cikk (4) és (5) bekezdésének bizottság általi értelmezése, a 21. cikk (3) bekezdésének arra irányuló tilalmával összefüggésben értelmezve, hogy a tagállamok a közösségi léptékű összefonódásokra a versenyre vonatkozó nemzeti jogszabályukat alkalmazzák, olyan hézag kialakulását eredményezi, amely összeegyeztethetetlen a rendelet céljával. E tekintetben először is megjegyzendő, hogy ugyanezen tényállás, amikor valamely vállalkozás irányítástervezésre nem vezető kisebbségi részesedéssel bír versenytársában, és az a versenytárs úgy gondolja, hogy ez a kisebbségi részesedés káros a versenyre, ugyanúgy létrejöhet olyan esetekben is, amikor a kisebbségi részesedést nem összefonódáshoz

kapcsolódóan szerezték meg. Ilyen esetben a rendelet nyilvánvalóan nem lenne alkalmazható, és a Bizottság lehetőségének hiánya, hogy a kérdéses kisebbségi részese-dést a rendelet 8. cikkének (4) és (5) bekezdése alapján vizsgálja, nyilvánvalóan nem jelentene hézagot a közösség abbéli képességében, hogy biztosítsa a torzításmentes versenyt.

101 Ami a 21. cikk alkalmazását illeti, megjegyzendő először is, hogy a 21. cikk (3) bekezdését a 21. cikk (1) bekezdésével együtt kell olvasni. A 21. cikk (1) bekezdése szerint csak a rendelet alkalmazandó a rendelet 3. cikkében meghatározott közösségi léptékű összefonódásokra. Ennek fényében az olyan körülmények esetén, mint amelyek a jelen ügyben fennállnak, azaz amikor az összefonódást bejelentették, majd azt a Bizottság a közös piaccal összeegyeztethetetlennek nyilvánította, és annak alapján a nyilvános ajánlattételt visszavonták, nem beszélhetünk a 3. cikk szerinti közösségi léptékű összefonódásról. Ilyen körülmények között a felek sem tervezhetnek közösségi léptékű összefonódást, mivel minden ilyen összefonódás a meglévő bizottsági határozatba ütközne. Ennek alapján, amint azt a Bizottság írásos észrevételeiben kifejti, nem mondható, hogy a 21. cikk (3) bekezdése első ránézésre alkalmazhatónak tűnne, mivel nincs sem létező, sem tervezett összefonódás, amelyre csak a rendelet lenne alkalmazható. A fennmaradó kisebbségi részese-dés első ránézésre már nem kapcsolódik valamilyen irányításszerzéshez, megszűnik valamely „összefonódás” része lenni, és a rendelet hatályán kívül esik. Ennek megfelelően ilyen körülmények között a 21. cikk, amely a rendelet (8) preambulumbekzdése szerint azt célozza, hogy a jelentős szerkezeti változtatásokat előidéző összefonódásokat az egyablakos ügyintézés elve alapján kizárólag a Bizottság ellenőrizze, főszabály szerint nem akadályozza meg a nemzeti versenyhatóságokat és nemzeti bíróságokat a versenyre vonatkozó nemzeti jogszabályaik alkalmazásában.

102 E tekintetben az a tény, hogy a Bizottságnak az összefonódást a közös piaccal összeegyeztethetetlennek nyilvánító határozatát az Elsőfokú Bíróság előtt megtámadták, nem jelent lényegi különbséget, mivel az EK 242. cikk alapján a Bírósághoz benyújtott keresetnek nincs halasztó hatálya. Emellett, ha eljárás-gazdaságossági okok az érintett nemzeti versenyhatóságokat visszatartanák végleges intézkedések meghozatalától, e

hatóságoknak lehetőségük lenne az általuk azonosított aggályok kezelése érdekében ideiglenes intézkedések elfogadására, amíg e Bíróság ítéletet nem hoz.

- 103 Ráadásul, ami a szabályozási hézagot illeti, megjegyzendő, hogy míg a kérdéses típusú kisebbségi részesedés első ránézésre nem tűnik a rendelet által szabályozhatónak, elképzelhető, hogy a kisebbségi részesedés megszerzését követően a Bizottság alkalmazhatja az érintett vállalkozások magatartására az EK-Szerződés versenyre vonatkozó rendelkezéseit, különösen az EK 81. cikket és az EK 82. cikket. E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendelet 7. cikkének (1) bekezdése szerint, ha megállapítja az EK 81. vagy az EK 82. cikk megsértését, a Bizottságnak hatásköre van „az elkövetett jogsértéssel arányos, a jogsértés tényleges megszüntetéséhez szükséges mértékű, magatartásra vonatkozó vagy szerkezeti jogorvoslati intézkedéseket tenni”.
- 104 Míg az EK 81. cikk első ránézésre nehezen tűnik alkalmazhatónak az olyan ügyekben, mint a jelenlegi, amelyben a kérdéses jogsértés részesedés piaci megszerzéséből származik, és így a szándékok szükségszerű találkozása nehezen lehet bizonyítható, a felperes kérheti a Bizottságot, hogy az EK 82. cikk alapján indítson eljárást, ha úgy véli, hogy a Ryanair erőfölényben van egy vagy több piacon és visszaél ezen erőfölényével, amikor beavatkozik valamelyik közvetlen versenytársának az üzleti stratégiájába és/vagy közvetlen versenytársa helyzetének meggyengítésére használja fel kisebbségi részesedését.
- 105 Ugyancsak helyénvaló megjegyezni, hogy ez a forgatókönyv vonatkozik a jelen ügghöz hasonló ügyekre, amelyekben valamennyi fél egyetért abban, hogy a rendelet szerinti irányításbeli változás nem jött létre. Mindazonáltal, ha a későbbiekben úgy találnák, hogy a Ryanair kisebbségi részesedése révén irányítást élvez, vagy irányítást szerzett az Aer Lingus felett, akkor a 8. cikk (4) és (5) bekezdése lenne alkalmazandó.

- 106 Ennek megfelelően a jelen, a rendelet céljával összeegyeztethetetlen hézagra vonatkozó jogalap tekintetében meg kell állapítani, hogy a felperes nem bizonyította a *fumus boni iuris* meglétét.
- 107 Ebből következően a felperes nem bizonyította a *fumus boni iuris* meglétét.

Sürgősség

– A felek érvei

- 108 A felperes szerint a sürgősség követelménye a jelen ügyben teljesül, különösen mivel fennáll a veszélye, hogy a Ryanair bármikor képes érvényesíteni az akaratát az Aer Lingusszal szemben.
- 109 A felperes előadja először is, hogy az Aer Lingus jelenlegi részvényesi szerkezete szerint a Ryanair már most képes a 75%-os többséget megkövetelő különleges határozatok megakadályozására. A felperes emellett elmondja, hogy a Ryanair használta is már az Aer Lingusban fennálló kisebbségi részesedését arra, hogy megakadályozzon egy olyan különleges határozatot, amely lehetővé tette volna az Aer Lingus számára, hogy anélkül bocsásson ki a jegyzett tőkéje 5%-ának megfelelő részvényt, hogy azt előzetesen a meglévő részvénytulajdonosoknak kelljen megvételre felajánlania.
- 110 Másodszor a Ryanair súlya a rendes határozatokról való szavazáskor számos okból jelentősebb, mint amely részvénytulajdonából ered. Különösen mivel feltételezve, hogy a közgyűlésen csak az Aer Lingus részvényeinek 80%-ával szavaznak, ami a

felperes szerint valószínűsíthető az első és eddigi egyetlen közgyűlés kimenetele alapján, a Ryanair tényleges szavazati súlya megközelíti a 40%-ot. Ezt a súlyt tovább növeli az a tény, hogy a Ryanair a legnagyobb részvényese az Aer Lingusnak, és igen jelentős légitársasági tapasztalatokkal rendelkezik, és a felperes szerint így potenciálisan igen jelentős befolyással bír a többi részvényesre.

- 111 Harmadszor a felperes hivatkozik arra, hogy elképzelhető, hogy az ír kormány, az Aer Lingus második legnagyobb részvényese tartózkodik a társaság stratégiai irányáról döntő részvényesi határozatok meghozatalától. Emellett lehetnek olyan körülmények, amelyekben az ír kormány kénytelen tartózkodni a szavazástól, például ha érintett fél valamely ügyletben. A felperes szerint ez az eset állhat fenn, ha az Aer Lingus megállapodást kívánna kötni az állami tulajdonban lévő Dublin Airport Authorityvel, például a társaság székhelyének fejlesztéséről. Ilyen körülmények között a Ryanair részesedése a megnyilvánuló szavazatok több mint 50%-a is lehet.
- 112 Ráadásul az Aer Lingus számos példát hoz fel olyan körülményekre, amelyekben – kihasználva a fenti helyzeteket – a Ryanair képes lehet beavatkozni az Aer Lingus üzletmenetébe. Különösen a Ryanair felhasználhatja az Aer Lingusban fennálló részesedését arra, hogy erősítse kampányát a dublini repülőtér 2. terminálja ellen, amely a felperes szerint kritikus fontosságú az Aer Lingus növekedési tervei szempontjából. Hasonlóképp a Ryanair – a Boeing repülőgépek iránti preferenciája okán – beavatkozhat az Aer Lingus Airbus vásárlási terveibe. Írásos beadványában az Aer Lingus jelezte a Ryanair szándékát az Aer Lingus igazgatótanácsának azon döntésébe való beavatkozásra, hogy bizonyos járatokat szüntessen meg vagy indítson el. A tárgyaláson azonban megerősítették, hogy ezek a kísérletek sikertelenek voltak. A felperes szerint súlyos és helyrehozhatatlan lenne a kisebbségi részvényes Ryanair szavazati jogainak gyakorlásából származó kár, ha az azt eredményezi, hogy az igazgatótanács akarata nem érvényesül egy adott üzletpolitikai kérdésben, és az Aer Lingus üzletmenetében abból következő kiesés nem lenne az alapügyben az Elsőfokú Bíróság által hozott ítélettel vagy más módon orvosolható.

- 113 A tárgyaláson a felperes új bizonyítékként kívánt olyan információkat előterjeszteni, egyebek mellett az Airbusszal kötött, széles törzsű Airbus repülőgépek szállításáról szóló szerződésről, amelyeket a felperes szerint röviddel a tárgyalást követően kellett volna elfogadtatni a részvényesekkel, és amelyek lényeges elemei az Aer Lingusnak az „Open Skies” rendszerből származó lehetőségek kihasználására irányuló üzleti stratégiájának. Ha az igazgatótanács ilyen lehetőségekre vonatkozó kezdeményezéseit az Aer Lingus részvényesei rövidtávon nem fogadják el, az Aer Lingus súlyos és helyrehozhatatlan károkat szenvedne, mivel ezek a lehetőségek az alapügyben hozott ítéletet követően már nem lennének elérhetők.
- 114 Végezetül a felperes arra hivatkozik, hogy az Elsőfokú Bíróságnak a jelen ügyben az „elővigyázatosság és megelőzés elvét” kellene alkalmaznia, mert a felperes szerint, ha egyszer bizonyított, hogy nem elhanyagolható annak a veszélye, hogy a Ryanair az Aer Lingusnak súlyos és helyrehozhatatlan kárt okozhat, vagy ahhoz hozzájárulhat, az Elsőfokú Bíróságnak lehetősége van védőintézkedéseket hozni, anélkül hogy a kockázat valószerűségének további bizonyítékaira kelljen várnia.
- 115 A Bizottság a maga részéről lényegében úgy érvel, hogy a sürgősség követelménye nem teljesül.
- Az ideiglenes intézkedésről határozó bíró álláspontja
- 116 Az állandó ítélkezési gyakorlatból következik, hogy valamely ideiglenes intézkedés iránti kérelem sürgős jellegét annak szükségességéhez viszonyítva kell megítélni, hogy ideiglenesen döntést kell hozni annak elkerülése végett, hogy az ideiglenes intézkedést kérő fél súlyos és helyrehozhatatlan kárt szenvedjen. Ez utóbbi felet terheli annak bizonyítása, hogy az alapügy befejezését nem tudná kivárni, anélkül hogy ilyen jellegű kár ne érné (lásd az Elsőfokú Bíróság elnöke T-151/01. R. sz., Duales System Deutschland kontra Bizottság ügyben hozott végzésének [EBHT 2001., II-3295. o.] 187. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

- 117 Ha a kár több tényező fennállásától függ, elegendő, ha kellő valószínűséggel előre látható (az Elsőfokú Bíróság elnöke fenti 50. pontban hivatkozott Arizona Chemical és társai kontra Bizottság ügyben hozott végzésének 71. pontja; lásd szintén ebben az értelemben a Bíróság C-280/93. R. sz., Németország kontra Tanács ügyben 1993. június 29-én hozott végzésének [EBHT 1993., I-3667. o.] 32–34. pontját és a Bíróság elnöke C-335/99. P. (R.) sz., HFB és társai kontra Bizottság ügyben 1999. december 14-én hozott végzésének [EBHT 1999., I-8705. o.] 67. pontját). A felperes azonban köteles bizonyítani azokat a tényeket, amelyek megalapozzák a súlyos és helyrehozhatatlan kár előreláthatóságát (a fent hivatkozott Arizona Chemical és társai kontra Bizottság ügyben hozott végzés 72. pontja; lásd szintén ebben az értelemben a fent hivatkozott HFB és társai kontra Bizottság ügyben hozott végzés 67. pontját).
- 118 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy ahhoz, hogy megállapíthassa, hogy a felperest fenyegető kár súlyos és helyrehozhatatlan, és ezáltal alapot ad az ideiglenes intézkedés alkalmazására, az ideiglenes intézkedésről határozó bírónak tényleges bizonyítékokkal kell bírnia, amelyek lehetővé teszik számára a kért intézkedések elmaradása esetén az egyes érintett vállalkozások esetében nagy valószínűséggel jelentkező pontos következmények megállapítását.
- 119 Előzetes megállapításként tehát hangsúlyozni kell, hogy a felperes állítása, amely szerint az ideiglenes intézkedésről határozó bírónak az „elővigyázatosság és megelőzés elvét” kell alkalmaznia, és az Elsőfokú Bíróságnak lehetősége van „védő-intézkedések” alkalmazására, anélkül hogy a felperes által felhozott kockázat valószínűségének bizonyítékait megvárná, nyilvánvalóan összeegyeztethetetlen az ideiglenes intézkedés iránti kérélmekre vonatkozó alapelvekkel és ítélkezési gyakorlattal, és így nem fogadható el.
- 120 A jelen ügyben a felperes azt állítja, hogy részvényesének és fő versenytársának, a Ryanairnek a felperes üzleti ügyeibe történő beavatkozása rendkívül nehéz helyzetbe hozná ez utóbbit, és ennek következményeként az súlyos és helyrehozhatatlan kárt szenvedne. A felperes számos lehetséges esetet vázolt fel, amelyben a Ryanair képes lehet a szavazás kimenetelét különféle – a felperes szerint kritikus – kérdésekben befolyásolni az Aer Lingus igazgatótanácsa által a társaság számára megállapított növekedési tervekkel kapcsolatban.

- 121 E tekintetben előzetesen hangsúlyozni kell, hogy a felperes nem hivatkozott arra, hogy a Ryanair képes irányítást gyakorolni az Aer Lingus felett. A 3. cikk (2) bekezdése szerinti meghatározásból következően a Ryanair nem tekinthető az Aer Lingus felett „meghatározó befolyást gyakorló” helyzetben lévőnek.
- 122 A felperes azonban mind írásos beadványaiban, mind a tárgyalás során, amelynek során bőven kapott lehetőséget álláspontja bemutatására, nem tudott kellően konkrét bizonyítékot felhozni az Aer Lingust fenyegető kár jellegének, bekövetkezése valószínűségének és a kár ténylegesen súlyos és helyrehozhatatlan mivoltának alátámasztására. A felperes például nem tudott a felhozott példák esetében kellően konkrét bizonyítékokat felhozni annak alátámasztására, hogy egyebek mellett kell-e, és mikor kell szavazást tartani, hogy azt miért kell az alapeljárásban hozott ítélet előtt megtartani, és hogy a Ryanair hogyan lenne képes az adott körülmények között egyedül ellenállni az igazgatótanács javaslatának, vagy elfogadtatni saját döntését. Ráadásul az Aer Lingus nem hozott fel elegendő bizonyítékot azon állítása alapjául, hogy a bekövetkező kár súlyos és helyrehozhatatlan lenne.
- 123 Ebből következően a felperes által felhozott állítások hipotetikus és bizonyítatlan kijelentések maradtak, amelyek nem felelnek meg a kár kellő valószínűséggel való előre láthatósága feltételének.
- 124 Pontosabban, először is azon állítást illetően, amely szerint az Aer Lingus jelenlegi részvényesi szerkezete szerint a Ryanair már most képes a 75%-os többséget megkövetelő különleges határozatok megakadályozására, és egy alkalommal ezt már meg is tette, az Aer Lingus nem mutatott be tényleges bizonyítékot arra nézve, hogy ilyen különleges határozat elfogadására azelőtt lenne szükség, hogy az Elsőfokú Bíróság az alapeljárásban határozatot hozna. Emellett az Aer Lingus nem hozott fel kellően konkrét, a megkívánt szinten valószínűsítő bizonyítékot azzal kapcsolatban, hogy a Ryanair ellenezne egy ilyen hipotetikus különleges határozatot, illetve azzal kapcsolatban, hogy az ellenzés valószínűsíthetően súlyos és helyrehozhatatlan kárt okozna az Aer Lingusnak. Az eddigi egyetlen, a Ryanair által sikeresen megakadályozott különleges határozat kapcsán az Aer Lingus semmilyen tényleges bizonyítékot nem

terjesztett elő azon állítása alátámasztására, hogy az igazgatótanács kudarca a részvényesek elővásárlási jogának megszüntetését illetően súlyos és helyrehozhatatlan kárt okozott volna az Aer Lingusnak.

- 125 Másodszer, az Aer Lingus azon állítása kapcsán, hogy a Ryanair súlya a rendes határozatokról való szavazáskor jelentősebb, mint amely részvénytulajdonából ered, ismét megjegyzendő, hogy ezzel az érveléssel a felperes nem állítja azt, hogy a Ryanair jogi vagy tényleges irányítást gyakorolna. Ráadásul az Aer Lingus nem mutatott be tényleges bizonyítékot arra nézve, hogy ilyen általános határozat elfogadására azelőtt lenne szükség, hogy az Elsőfokú Bíróság az alapeljárásban határozatot hozna. Mindemellett az Aer Lingus nem terjesztett elő semmilyen konkrét bizonyítékot azon állítás alátámasztására, hogy az ellenzés valószínűsíthetően mind súlyos, mind helyrehozhatatlan kárt okozna az Aer Lingusnak.
- 126 Ebben az összefüggésben az Aer Lingus arra hivatkozott, hogy a Ryanair kisebbségi részesedése elsősorban kétféle esetben vezethet súlyos és helyrehozhatatlan kár bekövetkezéséhez, nevezetesen az Aer Lingus igazgatótanácsának az Airbus repülőgépek beszerzésére vonatkozó javaslata és a dublini repülőtér 2. termináljára vonatkozó tervei kapcsán.
- 127 Ami az igazgatótanácsnak az Airbus repülőgépek beszerzésére vonatkozó javaslatát illeti, először is megjegyzendő, hogy az Aer Lingus azon következtetése, amely szerint a Ryanair ellenezné a beszerzést, azon az általános állításon alapul, hogy miután a Ryanair flottája kizárólag Boeingekekből áll, arra törekszik majd, hogy az Aer Lingust is Boeingekek vásárlására bírja, továbbá egy sajtóközleményen alapul, amely szerint a Ryanair állítólag azt a kijelentést tette, hogy biztosítani fogja, hogy az Aer Lingus flottája kizárólag Boeingekekből álljon majd. E tekintetben a tárgyaláson a Ryanair azt a kijelentést tette, és az Aer Lingus e tekintetben nem tett ellenvetést, hogy ezt a szándékát még akkor hangoztatta, amikor az összefonódás még tervbe volt véve, és az Aer Lingus flottája Boeingekekre való lecserélésének célja az volt, hogy megkönnyítse az Aer Lingus integrálását a Ryanairbe. Jóllehet a Ryanair megtámadta az Aer Lingus

feletti irányításszerzést a közös piaccal összeegyeztethetetlennek nyilvánító bizottsági határozatot, és ennek alapján úgy tekinthető, hogy végső soron továbbra is tervezi az Aer Lingus Ryanairbe való integrációjának lehetőségét, a bemutatott bizonyítékok alapján nem lehet arra következtetni, hogy a Ryanair kellő valószínűséggel ellenezné az Aer Lingus igazgatótanácsának Airbus repülőgépek vásárlására tett javaslatát.

128 Emellett, míg a tárgyaláson az Aer Lingus azt nyilatkozta, hogy tervbe vette a széles törzsű Airbus repülőgépek vásárlását, amelyet nem sokkal a tárgyalást követően kellene jóváhagyniuk a részvényeseknek, az Aer Lingus nem tudta kellő valószínűséggel bizonyítani, hogy amennyiben ilyen jóváhagyás szükséges, a részvétel a közgyűlésen olyan alacsony lenne, hogy elegendő szavazási súlyt biztosítana a Ryanair számára ahhoz, hogy e beszerzés jóváhagyását megakadályozza, és még kevésbé ahhoz, hogy a Boeing repülőgépek beszerzését elérje. Végezetül, még ha a Ryanairnek módja is lenne az Airbus repülőgépek vásárlásának akadályozására, az Aer Lingus nem állította, hogy ha bizonyos időpontig nem kötik meg a szerződést, akkor a vásárlási opció szükségszerűen lejár.

129 Hasonlóképpen az Aer Lingus azon állítása kapcsán, hogy az ír kormány úgy dönthet, vagy az ír jogszabályok alapján arra kényszerülhet, hogy tartózkodjék egyes részvényesi határozatoktól, nem hozott fel konkrét bizonyítékot arra nézve, hogy valamely adott tárgykör, amelyben az ír kormány nem gyakorolná szavazati jogait, azelőtt igényelne részvényesi jóváhagyást, hogy az Elsőfokú Bíróság az alapeljárásban határozatot hozna. Ráadásul az Aer Lingus nem hozott fel konkrét, a megkívánt szinten valószínűsítő bizonyítékot arra nézve, hogy a tartózkodás feltehetőleg az igazgatótanács javaslatának elutasítását eredményezné, és hogy az valószínűsíthetően súlyos és helyrehozhatatlan kárt okozna az Aer Lingusnak. A 2. terminál példája kapcsán az Aer Lingus nem hozott fel konkrét bizonyítékot azon állítása alátámasztására, hogy az igazgatótanács terveinek jóváhagyására ezen összefüggésben részvényesi határozatra lenne szükség, és arra sem hozott fel konkrét bizonyítékot, hogy az ír kormány az ír jogszabályok értelmében ne gyakorolhatná szavazati jogait. Végezetül

annak az állításnak az alátámasztására sem hozott fel bizonyítékokat, hogy az igazgatótanácsnak a 2. terminál használatára vonatkozó javaslatai részvényesi jóváhagyásának kudarca valószínűsíthetően súlyos és helyrehozhatatlan károkat okozna az Aer Lingusnak.

130 Ráadásul a fenti kérdésekre vonatkozóan beadványaiban a felperes nem bizonyította, hogy a kár, amelyet az Aer Lingus állítólagosan elszenvedne nem vagyoni jellegű lenne.

131 A vagyoni kár vonatkozásában e ponton meg kell állapítani, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az ilyen természetű kár csak kivételes körülmények között tekinthető helyrehozhatatlannak, mivel e kár később pénzügyi kártérítés tárgya lehet. Vagyoni kár akkor indokolhatja ideiglenes intézkedés meghozatalát, ha látszik, hogy az intézkedés nélkül a felperes olyan helyzetbe kerülne, amely az alapeljárást lezáró határozat meghozatala előtt veszélyeztetheti a létét, vagy helyrehozhatatlanul megváltoztathatja a piaci helyzetét (az Elsőfokú Bíróság elnöke T-181/02. R. sz., Neue Erba Lautex kontra Bizottság ügyben 2002. december 3-án hozott végzésének [EBHT 2002., II-5081. o.] 84. pontja; T-169/00. R. sz., Esedra kontra Bizottság ügyben 2000. július 20-án hozott végzésének [EBHT 2000., II-2951. o.] 45. pontja; T-148/04. R. sz., TQ3 Travel Solutions Belgium kontra Bizottság ügyben 2004. július 27-én hozott végzésének [EBHT 2004., II-3027. o.] 46. pontja, valamint T-316/04. R. sz., WAM kontra Bizottság ügyben 2004. november 10-én hozott végzésének [EBHT 2004., II-3917. o.] 29. pontja). E tekintetben itt elegendő annyit megjegyezni, hogy a felperes sehol nem hivatkozott arra, hogy a kért ideiglenes intézkedések nélkül léte veszélyeztetett lenne, vagy piaci helyzete helyrehozhatatlanul megváltozna az alapeljárást lezáró határozat meghozatala előtt.

132 A tárgyaláson a felperes felajánlotta, hogy a zárt ülésen és a beavatkozó távollétében új és pontosabb információkkal szolgál a károk fent említett példáira. A zárt ülésen bemutatni kívánt információk példaként a felperes kifejtette, hogy hamarosan részvényesi szintű szavazásra lesz szükség az Airbus repülőgép-vásárlási szerződés jóváhagyásáról, amelyre vonatkozó információk szigorúan bizalmasak. A felperes

azonban nem fejtette ki, hogy a többlet információ hogyan teljesítené az ideiglenes intézkedés elrendelésének feltételét képező sürgősség követelményét. Emellett a felperes nem fejtette ki, hogy ezt a kiegészítő információt miért nem nyújthatta be bizalmas kezelés kérése mellett írásos észrevételeivel együtt, és hogy miért kellett azokat az eljárás ilyen kései szakaszában előterjeszteni. Végezetül a fenti, a Ryanairrel szembeni vagy a Ryanairt érintő ideiglenes intézkedések iránti kérelem elfogadhatóságára vonatkozó megfontolásokból következően, a Ryanair kizárásával közölt bizonyítékok nem szolgálhatnak az ideiglenes intézkedés alapjául, mivel az sértené a Ryanair védelemhez való jogát. Az ezen alapelv alól a jelen ügyben alkalmazható egyetlen kivétel, amely az ideiglenes intézkedések átmeneti jellegén alapul az az, ha a kért ideiglenes intézkedések hiányában a felperes léte lenne veszélyeztetve. Amint az fentebb megállapítást nyert, az eljárás során az Aer Lingus egyszer sem hivatkozott arra, hogy az ideiglenes intézkedések hiányában léte veszélyeztetve lenne.

- 133 Mindenestre, függetlenül attól, hogy ezen új bizonyíték elfogadható-e, vagy sem, nincs bizonyíték arra, hogy ez a kiegészítő információ olyan természetű lenne, amely megváltoztatná az ideiglenes intézkedésről határozó bíró fentiekben kifejtett értékelésének kimenetelét.
- 134 A fentiek fényében megállapítandó, hogy a felperes nem bizonyította, hogy a kért ideiglenes intézkedések hiányában súlyos és helyrehozhatatlan károkat szenvedne.
- 135 A fentiekből következően a felperes nem bizonyította a megkövetelt *fumus boni iuris* meglétét és az ideiglenes intézkedések szükségességét súlyos és helyrehozhatatlan kár azonnali veszélyének megelőzéséhez. Az ideiglenes intézkedésre irányuló kérelmet ezért el kell utasítani. Különösen így van ez annak fényében, hogy a fenti 56. pontban szereplő indokolás eredményeként különösen meggyőző *fumus boni iuris* ügyet és nagyon súlyos és helyrehozhatatlan károk meglétét kellene bizonyítani ahhoz, hogy a kért intézkedéseket a Ryanairrel szemben alkalmazni lehessen, tekintettel arra a tényre, hogy ezen intézkedések súlyosan érintenék az Aer Lingus részvényesének, a Ryanairnek a jogait és kötelezettségeit.

A fenti indokok alapján

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ELNÖKE

meghozta az alábbi végzést:

- 1) **Az Elsőfokú Bíróság elnöke az ideiglenes intézkedés iránti kérelmet elutasítja.**

- 2) **Az Elsőfokú Bíróság elnöke a költségekről jelenleg nem határoz.**

Kelt Luxembourgban, 2008. március 18-án.

E. Coulon

hivatalvezető

M. Jaeger

elnök